

at vedtage det. Det stemmer i det Hele taget ikke med min Opfattelse af Sagen, at man bør begunstige eller opmuntre Hundeholdet i Kjøbstæderne, hvorimod det, at Hundeholdet bringes noget ned, netop er det, hvorpaa hele Lovforslaget gaaer ud. Jeg kan imidlertid ikke see Andet end, at det er at opmuntre, naar man giver den vordende Hundeeier Fri- tagelse for et halvt Mars Hundeskat, for at han kan see, om Hunden overstaaer Hundesyn- gen eller ikke, thi det gjør de Byrder, som ere forbundne med Hundeholdet, mindre besværlige for ham, og det strider saaledes efter min Op- fattelse imod Lovens Diemed. Jeg seer alt- saa ingen Grund til at forringe den fastsatte Bestemmelse om, at to Maanedes er Græns- sen for den Tid, inden hvilken Hunde skulle anmeldes til Skatteerlæggelse.

Da ikke flere ønskede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:
 Forslag af N. Hansen, Müllen, D. Chri- stensen, S. Rasmussen, S. Jensen, P. Pedersen (Frederiksborg N. 3), S. Han- sen, Zahle, S. Pedersen, E. Ander- sen, S. P. Christensen, P. Pedersen (Maribo N. 1), R. Olsen, Schroll, Madsen:

Til § 2.

I første Linie mellem „Politiet“ og „paa- ligger“ indsættes: „hvilket skal skee, naar den er 1/2 Aar gammel.“

forkastedes med 38 Stemmer imod 20.

Derefter fattes Lovforslaget (see Til- læg A.) under Afstemning og vedtoges med 66 Stemmer mod 2.

Sagen bliver nu at tilbagesende til Lands- thinget.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Anbringelse af Midler, tilhørende Lehn, Stamhuse, Fidei- commisser eller offentlige Stift- telser, i Eiendomme, der sælges fra

vedkommende Majorat eller Stift- telse.“

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1442—43).

Der var ikke til denne Behandling stillet noget Ændringsforslag. Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lov- forslaget (see Tillæg A. Sp. 1575—76, jfr. Sp. 1385—86) under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

Lovforslaget vil nu være at tilstille Con- seilspræsidenten.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov, hvorved Indfødsret med- deles forskjellige Udændinge.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1883 ff.)

C. B. Nimestad: Jeg skal ikke have det Mindste imod, at Rogenfomhelt af de hæderlige Mænd, der ere opførte i dette Lov- forslag, faae Indfødsret i vort Fædreland, men Grunden, hvorfor jeg har reist mig, er kun den, at jeg vil gjøre opmærksom paa Lovfor- slagets Affattelse, idet det bærer Præget af en ganske forunderlig Maade at stave fremmede geographiske Navne paa. Jeg har ikke seet, og jeg troer heller ikke, at man let skal kunne paavise Maage til, at en urigtig Maade at stave fremmede geographiske Navne paa er an- vendt saa hyppigt ligesoverfor saa, saa Navne, som her er Tilfældet. Ikke engang det Land, der kun ved 6,711 Men — som Drefundet er bredt paa det Smalleste — er adskilt fra vort Land, er stavet rigtigt, idet der nemlig staaer „Sverrig“, istedetfor det skal hedde „Sverige“. Norge er sluppet bedre derfra, og ligeledes Preussen; jeg veed ikke, om høiere Hensyn, om den preussiske Storhed her har gjort sig gjældende, men Preussen er dog ikke ganske gaaet Nam forbi. Der staaer saaledes: